

ΟΙ ΚΑΤΑΒΟΛΕΣ ΤΗΣ ΕΕ

Σήμερα, λιγοστεύουν όλο και περισσότερο, αυτοί που διερωτώνται για την ύπαρξη Διευθυντηρίου αλλά και για τις ναζιστικές καταβολές της ΕΕ. Οι λόγοι θα πρέπει να αναζητηθούν αφενός στην προκλητική συμπεριφορά της Γερμανίας έναντι των κρατών μελών και αφετέρου λόγω κάποιων ιστορικών δεδομένων τα οποία σαφώς και δεν αμφισβητούνται.

Το 1950 ο καγκελάριος της Δυτικής Γερμανίας Κόνραντ Αντενάουερ προσλαμβάνει τον Walter Hallstein σαν σύμβουλό του και τον ορίζει κύριο διαχειριστής της εξωτερικής του πολιτικής. Ο κύριος αυτός, διακεκριμένος πανεπιστημιακός στη ναζιστική Γερμανία, με καίρια συμμετοχή στις διαπραγματεύσεις μεταξύ Χίτλερ και Μουσολίνι, και γνωστός από την ομιλία του σε πανεπιστήμιο της ναζιστικής ελίτ στις 23 Ιανουαρίου 1939 όπου περιέγραψε τη νομική δομή που θα είχε η Ευρώπη κάτω από τον έλεγχο του συνασπισμένου ναζισμού με το καρτέλ της IG Farben της γερμανικής κοινοπραξίας που συστάθηκε το 1925 και διαλύθηκε με το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου λόγω κυρίως της συνεργασίας της με το ναζιστικό καθεστώς. Εικοσιτέσσερις από τους διευθυντές ή διευθύνοντες συμβούλους της κοινοπραξίας δικάστηκαν και καταδικάστηκαν σε ποινές από ένα έως επτά χρόνια φυλάκισης. Ωστόσο, οι περισσότεροι μετά την αποφυλάκισή τους ανέλαβαν εκ νέου διευθυντικές θέσεις στις εταιρείες που προέκυψαν από τη διάλυση της κοινοπραξίας. Ταυτόχρονα, από τις εταιρείες του πρώην καρτέλ έχει αρχίσει να χρηματοδοτείται η άνοδος μιας νέας γενιάς πολιτικών σε θέσεις κλειδιά, όπως ο Χέλμουτ Κολ, πρώην υπάλληλος της BASF, που θα γίνει αργότερα και για 16 συνεχή χρόνια καγκελάριος της Δυτικής Γερμανίας, με καθοριστική συμβολή στη γερμανική ενοποίηση.

Το κεντρικό κτίριο της IG Farben στη Φρανκφούρτη

Μέσα σε αυτήν την κατάσταση έχουν αρχίσει οι διεργασίες της ευρωπαϊκής ενοποίησης οι οποίες κατέληξαν στην ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΟΚ). Κύριος αρχιτέκτονας ο W. Hallstein, με τη συνεργασία του Ιταλού Gaetano Martino, παλαιού μέλους του φασιστικού κόμματος του Μουσολίνι, και του Γάλλου Antoine Pinay, μέλους του Εθνικού Συμβουλίου του φιλοχιτλερικού κατοχικού καθεστώτος του Βισσύ στην κατεχόμενη Γαλλία. Ο W. Hallstein θα είναι στις 25 Μαρτίου 1957 ένας από τους 12 Ευρωπαίους που θα υπογράψουν τη «Συνθήκη της Ρώμης», το ιδρυτικό δηλαδή κείμενο της ΕΟΚ, που μετεξελίχθηκε στη σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση (Ε.Ε.), και ο πολιτικός εγκέφαλος των διαπραγματεύσεων, που οδήγησαν σε αυτή τη Συνθήκη και στη συνέχεια ο πρώτος διορισμένος πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αξίωμα που κράτησε για 10 χρόνια, μέχρι το 1968.

Επομένως, οι βάσεις του νέου ευρωπαϊκού οικοδομήματος μπήκαν από έναν ναζιστή. Απλή σύμπτωση; Όχι, λένε με σιγουριά οι συγγραφείς. Η έρευνά τους τους έχει πείσει ότι πρόκειται για την υλοποίηση ενός σχεδίου, το οποίο μέσω του Διευθυντηρίου των Βρυξελλών προχωρεί τμηματικά και στοχεύει στην ολοκληρωτική κατάκτηση της Ευρώπης και όχι μόνο.